

Sfaturi despre a fi părinte

illbehonest.com/romana

Bob Jennings

1. Trebuie să constatăm mai întâi și mai întâi că părinții creștini depind în cele din urmă de harul lui Dumnezeu. Oamenii buni, precum Samuel, pot să nu-și vadă copiii umblând în neprihănire (1 Samuel 8:1f). Manase, fiul lui Ezechia cel cumsecade, a fost extrem de netrebnic și jignitor înainte, dar s-a pocăit în cele din urmă. În schimb, mulți sunt părinții răi, ai căror fii au fost scoși din foc în mod îndurător, și făcuți fiii lui Dumnezeu.

2. A fi părinte este o bucurie și o mare binecuvântare. Copiii sunt o binecuvântare (Psalmul 127:5, 128:4). Aceștia sunt distractivi, sunt prietenoși, sunt camarazi, sunt ajutor, sunt amintiri. Dumnezeu se așteaptă ca noi să ne dorim copii. Este un lucru normal. Este normal pentru o soție să fie mamă, o păzitoare a casei (Tit 2:5)

3. A fi părinte este de asemenea o provocare cu responsabilități. David a fost un mare muzician, războinic și om de stat, dar nu a fost un tată grozav și a suferit mult de pe urma acestui fapt. De exemplu, David nu l-am mâhnit (supărat) niciodată pe Adonia (1 Împărați 1:6), și de aceea, mâhnirea a căzut pe capul lui. David a suferit din această cauză. Biblia ne învață că a avea copii este o binecuvântare (Psalmul 127). Acesta este un adevăr general, dar nu este mereu așa. Adonia și Absalom nu au fost binecuvântări. Hofni și Fineas nu au fost o binecuvântare pentru bătrânul Eli. Unii copii mai bine nu s-ar fi născut (Marcu 14:21).

4. Încăpățânarea copilului trebuie să fie zdrobită. Poți să-l înveți multe lucruri pe copil, dar dacă nu i-ai zdrobit încăpățânarea ai eșuat față de el. Este cu adevărat posibil să-l convingi că nu se merită să nu te asculte data viitoare. “Nuiiua și certarea dau înțelepciunea, dar copilul lăsat de capul lui face rușine mamei sale” (Proverbele 29:15). Plânsul prelungit după un pui de bătaie este doar un acces de furie ispititor. Încăpățânarea nu a fost zdrobită. Puiul de bătaie a fost provocator, nu umilitor. Sunt lucruri pe care un copil le poate face și sunt drăguțe, dar uneori asta nu înseamnă că nu sunt oricum păcătoase sau arogante. Nu-i încuraja acele lucruri printr-un zâmbet. Nu-l încuraja prin a le spune altora din fața lui. Nu face decât să-l umfle în mândrie – principalul obstacol al intrării lui vreodată în Împărăția lui Dumnezeu.

5. Muștră ferm; aplică ceea ce spui. Nu-ți distruge autoritatea. Copilul are nevoie să-și vadă părinții ca prieteni, dar trebuie să existe și o formă de teamă. Părinții pot greși aici. Dorind foarte mult să fie cei mai buni prieteni, aceștia pierd respectul copilului lor. Există momente când o greșală și disciplina care-i urmează trebuie să producă teamă. Părintele nu trebuie să-și piardă niciodată controlul, dar totuși, părintele îl poate reprezenta greșit pe Dumnezeu dacă nu este

manifestată o formă de mânie. Nu uita că mânia este un atribut al lui Dumnezeu. Eli și-a muștră fii (1 Samuel 2:23), dar a fost mult prea blând față de păcat și Dumnezeu l-a socotit ca nimic (3:13). Însuși Eli a fost judecat pentru asta. Părinții pot renunța la autoritate. Nu spune niciodată nu, dacă nu vorbești serios. Nu da o poruncă, chiar și una mică, dacă nu ești dispus să o susții. Și un părinte poate da o poruncă într-un așa ton încât copilul să simtă că are opțiuni. Porunca trebuie mai degrabă să inducă prin ton că nu mai există alte opțiuni, nici măcar ascultarea întârziată. Ascultarea întârziată este tot neascultare. Îl lasă pe copil responsabil – „O voi face, dar o voi face când vreau eu.” Părinții pot renunța la autoritate cedând chiar aici. Nu este de mirare de ce un copil de 16 ani nu respectă și nu ascultă. A început cu mulți ani în urmă în lucrurile mici. Și, deși este nevoie de discreție, amintește-ți că ei sunt în casa ta și tu ești capul. Nu-ți centra viața în jurul lor. Părinții pot fi paralizați de somnul bebelușilor, și așa mai departe. Alegeți bătațiile. În mod general, bătațiile ar trebui purtate și câștigate acasă, în privat, și atunci nu vei avea așa multe probleme în public. În public fii cât mai îngăduitor cu puțință, fără compromis.

6. Muștră cu bunătate; cu generozitate, nu cu ușurință (Psalmul 141:5). Nu cizela cu forță. Nu fi sarcastic. Nu-i umili. Nu le răni duhul (Proverbe 15:4). Nu le pierde sufletul. Trebuie să fie personal și iubitor, deși ferm.

7. Ai grijă la ipocrizie (Luca 12:1). Fii un exemplu (1 Petru 5:3). Ipocrizia este cea mai evidentă și cea mai dureroasă ofensă pentru un copil și produce resentiment și lipsă de respect. De multe ori motivul pentru care părinții nu pot fi statornici este pentru că știu ei înșiși că nu sunt cum trebuie. Ai mare grijă să întreții lucrurile cu ei. Recunoaște-ți păcatul și greșelile. Aceasta este obligatorie înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor (Proverbe 28:13)

8. Nu exaspera copiii (Coloseni 3:21). Ai grijă să nu vorbești prea mult și să-i faci să aștepte. Este destul de greu pentru un adult să aștepte, darămite pentru un copil. Nu ține momente îndelungate de părtașie, mai ales în timp ce se răcește mâncarea. “Nu fi prea neprihănit și nu te arăta prea înțelept: pentru ce să te pierzi singur?” (Eclesiastul 7:16)

9. Învăță-ți copilul să fie învățat, să îndure dificultățile fără să se plângă, ba chiar să le ia cu bucurie (2 Timotei 2:3). A se plânge nu este o opțiune. Arată-le – imediat – că temperamentul isteric nu merită. Învăță-i să-și mănânce mâncarea care le stă în față. Învăță-i de timpuriu gloria de a se purta omenește.

10. Implementează un spirit disciplinat (2 Timotei 1:7). Nu îngădui copilului să lenevească în pat dimineața. Aceasta crează un spirit leneș, deprimant pentru ei și pentru toată lumea, mai degrabă decât un spirit disciplinat. Dacă au probleme cu somnul atunci pot învăța disciplina de a merge la culcare mai devreme. Pe cât posibil, păstrează curățenia în casă. A avea un program stabil pentru mese va ajuta organizarea casei. Dacă pierde micul-dejun, îl pierde și gata. Nu încuraja

răsfățul.

11. Învăță-i să fie muncitori. Rebeca a fost aleasă pentru că s-a oferit voluntară să care apă și a alerga pentru ea (Geneza 24:20). Pe cât posibil , dezvoltă o industrie casnică. Asta este mult mai instructivă și mai productivă decât sporturile și jocurile pe calculator. Viața este mai degrabă un câmp de muncă și de luptă, decât un loc de joacă. Învăță-i responsabilitatea. Lasă-i să planifice și să economisească pentru propria lor educație. Va fi profitabil și împlinitor.

12. Lasă-l pe copil să fie folositor și să se simtă folositor (2 Timotei 4:11). Este dureros pentru un copil să simtă că este dispensabil. Cu siguranță este mai ușor să faci tu un lucru decât să-l instruiești pe copil, dar în cele din urmă, se merită. În generațiile anterioare familia trebuia să tragă împreună pentru a o scoate la capăt. Nu era timp și nici loc pentru ștregării. Includeți copiii în decizii. La urma urmei, acestea îi vor afecta și pe ei. Și s-ar putea chiar să aibe ceva idei.

13. Faceți tot ce puteți împreună ca familie. Nu va trece mult timp și totul se va termina. Ei vor pleca. Multe dintre amintiri vor trece. Faceți tot ce puteți pentru a lua mesele împreună (precum în Fapte 2:46). Este o oportunitate extraordinară să împărtășiți lucruri spirituale. Privește fiecare masă ca pe o agapă, o masă de dragoste, unde poverile, grijile, bucuriile, speranțele, planurile și adevărurile să fie împărtășite. Toată lumea să citească un capitol sau programat comun dimineața, pe cont propriu, înainte de micul dejun. Va oferi subiecte bune de discuție la masă – „Ce ai primit?” Și notă, adolescenții sunt de asemenea parte din familie încă. Cu siguranță este umilitor pentru ei, dar este bine. Același lucru îl vor dori și ei când vor avea adolescenți.

14. Tatăl și mama trebuie să arate o adâncă unitate. Disprețul din partea tatălui este respingător. Nesupunerea din partea mamei este foarte dureroasă pentru copil – „dacă mama este rebelă, de ce să nu fiu și eu la fel?” Demonii văd de asemenea acest lucru. Acestea merg împreună, după cum este scris, “Căci neascultarea este tot atât de vinovată ca ghicirea (1 Samuel 15:23).” Dar unitatea în Hristos aduce binecuvântare – “Este ca roua Hermonului care se coboară pe munții Sionului, căci acolo dă Domnul binecuvântarea, viața, pentru veșnicie (Psalmii 133:3).”

15. În cele din urmă, învață-i în mod intenționat să se teamă de Domnul, să-și centreze viața în Domnul Isus, să realizeze că de fapt cu El au de a face, Psalmul 34:11. Învăță-i că au de câștigat un rai, un iad de evitat, un Mântuitor de cerut, o cursă de alergat. Trebuie să ajungă în rai cu orice preț.

(din noiembrie 2008)